

ת"ד 4909/07/13 - מדינת ישראל נגד פנחס ארליך

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

ת"ד 4909-07-13 מדינת ישראל נ' ארליך
תיק חיצוני: 20-2038/2013

בפני מאשימה נגד נאשם
כב' השופטת שרית קריספין-אברהם
מדינת ישראל
פנחס ארליך ע"י ב"כ עו"ד קולקר

פסק דין

ביום 29.9.14, הוריתי על זיכוי של הנאשם מהמיוחס לו בכתב האישום, להלן נימוקי הזיכוי:

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו גרם תאונת דרכים וחבלה של ממש בגין נהיגה בחוסר זהירות, עבירה על תקנה 21(ג) לתקנות התעבורה, בקשר עם סעיף 38(3) לפקודת התעבורה.

על פי עובדות כתב האישום, ביום 1.2.13, בשעה 07:00 לערך, נהג הנאשם ברכב בבני ברק, ברחוב הגר"א, מכיוון מערב לכיוון מזרח ובהגיעו בסמוך לבית מספר 7, עלה עם רכבו על רגלו של נחום אינדורסקי, שעמד אותה עת על הכביש, ליד אופנועו שעמד במקביל לרכב חונה.

כתוצאה מהתאונה, נחבל בגופו המעורב חבלה של ממש - שבר בחלק האחורי של קרסול רגל שמאל.

הנאשם כפר באחריותו לגרם התאונה.

מטעם המאשימה, העידו העדים הבאים:

עדת תביעה מספר 1 - נחום אינדורסקי, הולך הרגל המעורב

עד תביעה מספר 2, רס"ר אלעד כהן, מטעמו הוגש דו"ח פעולה, שסומן ת/1

עד תביעה מספר 3 - רס"מ שלומי מזרחי, בוחן תאונות דרכים, מטעמו הוגשו המסמכים הבאים:

ת/2 - סקיצה, ת/3 - תרשים

עד תביעה מספר 4 - ד"ר איתי שנהב, מטעמו הוגשה תעודה רפואית בעניינו של המעורב, שסומנה ת/4

העובדות שאינן שנויות במחלוקת

ביום 1.2.13, בשעה 07:00 לערך, נהג הנאשם ברכב ברחוב הגר"א.

אותה עת, עמד המעורב לצד רכבו, כאשר הוא נמצא במרכז הכביש ופניו אינם מופנים לכיוון התנועה.

המעורב שמע צפירה מכיוון רכב הנאשם, בהתקרבו למקום, אך לא עלה על המדרכה.

לאחר שהנאשם המשיך בנסיעה וחלף לצד המעורב, סימן לו המעורב, באמצעות דפיקה עם ידו על השמשה הקדמית של הרכב, שיסע לאחור והנאשם הסיע רכבו לאחור.

הנאשם הזמין משטרה ומד"א למקום.

המעורב פונה לבית החולים ואובחן כסובל משבר בקרסול רגל שמאל.

העובדות השנויות במחלוקת

מה היה כיוון נסיעת רכב הנאשם?

מה היה המיקום המדויק של רגלי המעורב בעת התאונה?

האם קיים קשר בין החבלה שאובחנה ברגלו של המעורב לתאונה?

דין והכרעה

בפני בית המשפט שתי גרסאות לאופן קרות התאונה, כאשר המאשימה היא הנדרשת להוכיח גרסתה מעבר לכל ספק סביר ולאחר שבחנתי את הגרסאות שהובאו בפני, אני קובעת כי המאשימה לא עמדה בנטל המוטל עליה.

בהעדר עדי ראיה לתאונה וממצאים חפציים כלשהם, נותרנו רק עם גרסת המעורב וגרסת הנאשם.

בנוגע לכיוון נסיעת רכב הנאשם, הרי שעדות המעורב עומדת בסתירה לאמור בכתב האישום, לפיו, הנאשם נהג ברכב מכיוון מערב לכיוון מזרח וכן, לא ניטען כנגד הנאשם, בשום שלב של החקירה, כי נהג בניגוד לכיוון הנסיעה המותר ולפיכך, אני קובעת כי הנאשם נהג מכיוון מערב למזרח והגיע מימין למעורב ולא משמאלו.

באשר למנח רגלי המעורב בעת התאונה, הרי שמעורב טען כי לא זז ממקומו כלל, גם לאחר שהנאשם צפר לו והוא הבחין ברכב המתקרב.

מאידך, טען הנאשם כי הבחין במעורב מתכופף לעבר האופנוע ומתיישר וכן, טען ב"כ הנאשם, במהלך חקירתו הנגדית

של ע"ת 4 ובסיכומיו, כי לא ברור כיצד נפגע המעורב כתוצאה מהתאונה ברגל שמאל, אם צדו הימני הוא שהיה מופנה אל עבר התנועה ורכב הנאשם.

לא הובאה בפני כל ראייה תומכת לגרסת המאשימה, בעוד שמיקום החבלה הגופנית יש בו כדי לתמוך בגרסת ההגנה ולפיכך, אני קובעת כי המעורב זז ממקומו, עת שרכב הנאשם הגיע בסמוך אליו, באופן שאיפשר את הפגיעה ברגלו השמאלית.

בנוגע לקשר בין החבלה לתאונה, הרי שנוכח מכלול הנסיבות וסמיכות האבחנה הרפואית לאירוע נשוא כתב האישום, אני קובעת כי החבלה למעורב נגרמה כתוצאה ממגע בין רכב הנאשם לגופו של המעורב.

מכל האמור לעיל, ניתן ללמוד כי גם אם הייתה רשלנות מסויימת באופן נהיגתו של הנאשם, הרי שרשלנותו של המעורב, שעמד, כאמור, במרכז הכביש, עם גבו לתנועה ולא עלה על המדרכה, גם כשהבחין ברכב הנאשם מתקרב אליו, אינה נופלת ממנה ובנסיבות אלה, אין מקום להרשיע את הנאשם באחריות לגרם תאונת הדרכים.

לפיכך, מורה על זיכוי של הנאשם מהמיוחס לו בכתב האישום.

המזכירות תשלח עותק מפסק הדין לצדדים.

ניתן היום, י"א תשרי תשע"ה, 05 אוקטובר 2014, בהעדר הצדדים.